

»Vstanite, pojdimo!« – življenjepisno pričevanje papeža

Janez Pavel II. je 18. maja praznoval svoj rojstni dan z običajnim delavnikom in predvsem z zahvalo Bogu za dar življenja. Istega dne je izšla njegova nova knjiga 'Vstanite, pojdimo!' v kateri premišljuje o poklicu in o škofovski službi.

19. Feb. 2005

Janez Pavel II. je včeraj praznoval svoj 84. rojstni dan, »običajni delovni

dan ter predvsem dan zahvale Bogu za dar življenja,« kakor je povedal Joaquín Navarro-Valls, direktor tiskovnega urada Svetega sedeža. Bila je le ena posebnost: »Sveti oče je povabil na zajtrk svoje najožje sodelavce iz kurije,« medtem so iz vsega sveta prihajale čestitke za rojstni dan, njegova nova knjiga »Vstanite, pojdimo!« pa je bila že na voljo v knjigarnah.

Moj poklic

»Iščem izvor svojega poklica. Ta utripa tam, v dvorani zadnje večerje v Jeruzalemu. Zahvaljujem se Bogu, ker mi je bilo v času velikega jubileja leta 2000 dano moliti ravno v tisti sobi v gornjem nadstropju, v kateri je bila zadnja večerja.« »Tudi sedaj se napotim z mislijo na tisti znameniti četrtek, ko je Jezus postavil apostole za duhovnike Nove zaveze.«

Škof in svet kulture

»Znano je, da vsi škofi ne kažejo posebnega zanimanja za dialog z učenjaki. Po mojem mnenju pa je vseeno vredno, da duhovniki in škofje osebno stopijo v stik s svetom znanosti in njegovimi predstavniki (...) ter morajo gojiti tesno vez z vsem univerzitetnim življenjem: branje, srečanja, diskusije, informiranost o tem, kar se godi na tem področju.«

Spev na konklavu leta 1978

«Gospod, pogledal si mi v oči,/ smejoč si izgovoril moje ime,/ na obali sem pustil ladjo,/ skupaj s tabo bom oral po drugem morju.» »Njegov globok pomen me je podpiral tudi, ko sem bil postavljen pred odločitev, ki jo je sprejel konklave. In potem, skozi ves pontifikat, se nisem nikdar oddaljil od vsebine tega speva. Sicer pa so me nanj stalno spominjali ne samo na Poljskem, temveč tudi v drugih državah sveta. Ko sem ga poslušal, sem se vedno znova vračal k svojim

srečanjem z mladimi, ki sem jih imel kot škof.«

Neokatehumenska pot in Opus Dei

»Bil sem tudi blizu mnogim novim pobudam, v katerih sem čutil dih Svetega Duha. Vendar sem šele v Rimu srečal Neokatehumensko pot. In prav tako je bilo z Opus Dei, ki sem ga postavil za osebno prelaturu leta 1982. Gre za dve ustanovi v Cerkvi, ki spodbujata veliko dejavnosti s strani laikov. Obe sta se rodili v Španiji, deželi, ki je v zgodovini tolikokrat po božji previdnosti vtisnila zagon k duhovni prenovitvi. Oktobra 2002 sem imel to veselje, da sem v seznam svetnikov vpisal svetega Jožefmarija Escrivája, ustanovitelja Opus Dei, gorečega duhovnika, apostola laikov za nove čase.«

Mučenci XX. stoletja

»Leta 1999 mi je bilo dano, da sem razglasil za blažene 108 mučencev,

žrtev nacizma, med katerimi so bili trije škofi. Zelo poznan zgled žrtve iz ljubezni v mučeništvu je poljski minorit sv. Maksimiljan Kolbe. V koncentracijskem taborišču v Auschwitzu je dal življenje, ko se je žrtvoval namesto nekega drugega zapornika, družinskega očeta, ki ga ni poznal. So še drugi mučenci, ki so bliže našemu času. Ganjen se spominjam srečanj s kardinalom François-Xavierjem Nguyenom Van Thuanom, ki je sam pričeval za križ v dolgih letih zavora v Vietnamu.«

Epilog: »Vstanite, pojdimo!«

»Po odmevu besed Učitelja in Gospoda ponavljam torej tudi jaz vsakemu izmed vas, predragi bratje v škofovski službi: »Vstanite, pojdimo!« Pojdimo z zaupanjem v Kristusa. On nas bo spremljal na poti vse do cilja, ki ga samo on pozna.«

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/vstanite-pojdimozivljenjepisno-pricevanje-papeza/](https://opusdei.org/sl-si/article/vstanite-pojdimozivljenjepisno-pricevanje-papeza/) (6.
Avg. 2025)